

LA SEGONA

Màrius Carol

DIRECTOR

Límit 48 hores

DIMECRES sabrem qui aspira a liderar el PP en els propers anys. Pablo Casado i José Manuel García-Margallo han estat els primers de fer un pas endavant. Un vicesecretari del partit i un exministre d'Exteriors ho van comunicar explícitament. Margallo (74) dobla en edat Casado (37), però no en entusiasme. Ahir al vespre, Alberto Núñez Feijóo, que estava a totes les travesses abans fins i tot que Mariano Rajoy tirés la tovallola, va descartar sumar-se al grup després d'esfollar la margarida. Caldrà veure què faran les dues dones fortes dins de l'organització, l'exvicepresidenta Soraya Sáenz de Santamaría i la secretària general Dolores de Cospedal. Casado s'ha queixat de que els candidats sembla que se situïn en la línia de sortida arrossegant els peus, quan les enquestes situen els populars com a segona força després del PSOE, que ha pujat en totes al primer lloc arran de l'acte d'audàcia de Pedro Sánchez que li ha permès arribar a la Moncloa.

Tot i això, és evident que en el PP hi ha dubtes no només

sobre les persones, sinó també sobre el model de partit. En les últimes eleccions es va veure clarament que el vot rural era el seu gran fortí, que és una manera de reconèixer que s'han abandonat les classes mitjanes urbanes, que han resultat un graner de paperetes del qual s'ha alimentat Ciutadans. Els populars han volgut fer-se forts amb el discurs que eren el partit de la seguretat i de la permanència. Però els electors volen sentir cada vegada més que formen part de la innovació i la modernitat.

La sensació en el PP és semblant a la d'aquell home que ha caigut de la teulada i, al passar per cada pis, diu: "Ara per ara, tot va bé". Però, si no volen clavar-se una forta patacada, estan obligats a fer un relat regeneracionista. I han de deixar de parlar de la gestió dels temps. Els temps han vingut perquè els canviïn, no per esperar a veure què ens porten.

ÍNDEX

Internacional	3
Política	13
Opinió	20
Tendències	26
Necrològiques	31
Cultura	32
Cartellera	40
Esports	44
Economia	53
Anuncis classificats	58
PÀGINES	72

SUMARI

INTERNACIONAL

El conte de la lletera

La primera ministra britànica, Theresa May, anuncia amb bombo i platerets una gran pujada del pressupost del Servei Nacional de Salut gràcies als diners que el Regne Unit "s'estalviarà de les contribucions a la Unió Europea". **PÀGINA 8**

POLÍTICA

Parlamentaris absents

JxCat demana que els diputats del seu grup que són a la presó o residents a l'estranger puguin cobrar les dietes. **PÀGINA 18**

EDITORIALS

Nous mandataris

La primera entrevista de Pedro Sánchez des que va arribar a la Moncloa; i els reptes que tindrà Iván Duque com a president de Colòmbia. **PÀGINA 20**

OPINIÓ

Llarga convalescència

Alfredo Pastor escriu: "Si tot va bé, les properes setmanes veuran l'inici d'un diàleg que desembocarà en una negociació entre el Govern de l'Estat i el de Catalunya. No sembla possible que aquesta negociació acabi abans d'unes eleccions. El que importa és que el resultat porti a un acord que es pugui sotmetre a consulta, i un espera que no siguin necessaris grans canvis en el nostre marc legal per aconseguir-ho. Aquest acord és una condició necessària per a una bona convivència, però de cap manera serà suficient". **PÀGINA 21**

TENDÈNCIES

Colla salvatge

L'Audiència de Navarra estudia la possible llibertat dels membres de *La Manada*. **PÀGINA 28**

VIURE

Gorgònies en perill

La gorgònia vermella, el preciós corall que creix als fons marins de la costa de Girona, està desapareixent a marxes forçades, una tendència preocupant que es detecta fins i tot a les zones més protegides, com a conseqüència de l'augment de la temperatura marina i també de la proliferació d'algues filamentoses.

Les Spice Girls, a la vitrina

Londres acollirà la primera exposició dedicada a les Spice Girls, amb records i vestits originals del quintet musical.

CULTURA

Comunió escènica

En la presentació dels premis Max, el president de la SGAE, José Miguel Fernández Sastrón, recorda unes paraules de la dramaturga libanesa Maya Zbib: "En una cultura global caracteritzada per la por desenfrenada de l'altre, l'aïllament i la solitud, estar presents junts és un acte d'amor". **PÀGINA 36**

ESPORTS

Aspirant discret

Bèlgica goleja Panamà (3-0) en el seu debut al Mundial de Rússia amb un joc basat en el control del centre del camp i la creació trenada d'ocasions molt similar al que identifica la selecció espanyola. **PÀGINA 46**

ECONOMIA

Xarxa viària alliberada

El ministre de Foment, José Luis Ábalos, anuncia que el Govern espanyol aixecarà el peatge de les tres autopistes que acaben la concessió aquest any i el que ve i que, per tant, reverteixen a l'Estat, decisió que ha estat molt ben acollida pels transportistes. **PÀGINA 56**

PEL FORAT DEL PANY

Socis de Govern de casament

El procés sobiranista ha obligat els partits independentistes a llançar nous lideratges i amb ells es descobreixen lligams generacionals i relacions personals peculiars, de manera que no és estrany veure'ls compartir celebracions d'amics comuns. Dissabte es van trobar en un original casament, entre el Maresme i l'Empordà, el vicepresident i conseller d'Economia, Pere Aragonès, home fort d'ERC després de l'empresonament d'Oriol Junqueras, i Marta Pascal, coordinadora general del PDECat. La coincidència va portar alguns dels convidats a demanar-los fins i tot que es fessin fotos junts. Però no eren els únics membres dels partits socis del Govern presents. També hi havia entre els convidats a l'enllaç el cap de l'oficina del president Quim Torra, Josep Rius, i el cap de gabinet de Presidència, Jordi Cabrafiga, el diputat del PDECat al Congrés Sergi Miquel, així com la presidenta de la federació de Barcelona del PDECat, Mercè Homs.

PENSEM QUE...

Mobilitat, a debat

La mobilitat a Barcelona i la seva àrea metropolitana sempre ha estat un assumpte problemàtic per la complicada convivència de múltiples actors. Vianants, ciclistes, motoristes, turismes, taxis, vehicles de repartiment i totes les modalitats de transport públic comparteixen un espai cada vegada més petit per les polítiques de pacificació del trànsit. Aquestes operacions urbanístiques no han disminuït la mobilitat. Al contrari. En els últims temps s'han incorporat a aquest magma nous operadors com les empreses de lloguer de bicicletes, motos i cotxes elèctrics, tota mena d'artefactes de passeig per a turistes, les empreses de taxi privat o l'emergent negoci del repartiment a domicili de tota classe de compres. I per si tot això fos poc, s'ha accelerat l'expulsió de residents de Barcelona per l'alt preu de l'habitatge, cosa que augmenta la mobilitat d'entrada i sortida de la ciutat. Tenim un problema i tots els operadors coincideixen que no hi ha coordinació per abordar-lo. Ja va sent hora de posar fil a l'agulla.

ELS SEMÀFORS

Iván Duque

FUTUR PRESIDENT DE COLÒMBIA

● El conservador Iván Duque (41) s'ha imposat en la segona volta de les eleccions de Colòmbia amb el 54% dels vots davant el 42% de l'esquerra Gustavo Petro. El delfí de l'expresident Álvaro Uribe assumirà el càrrec a l'agost. **PÀGINA 9**

Shekhar Saxena

DOCTOR DE SALUT MENTAL DE L'OMS

● L'Organització Mundial de la Salut (OMS) va retirar ahir la transsexualitat de la llista de malalties mentals per incorporar-la al de comportaments sexuals, i va actualitzar així un registre que feia 28 anys que no es revisava. **PÀGINA 29**

Jaume Roura

PRESIDENT DEL GREMI DEL MOTOR

● El Gremi del Motor de Barcelona ha elegit nou president. Jaume Roura s'estrena en el càrrec amb dures crítiques a les administracions i a la "persecució" del vehicle privat i recordant el pes de l'automoció en l'economia catalana. **VIURE**

Joël Dicker

ESCRITOR

● Cinc anys després de la bomba de *La veritat sobre el cas Harry Quebert*, el suís Joël Dicker (33) presenta *La desaparició de Stephanie Mailer*, una novel·la riu amb un homicidi com a nucli, en què la intriga es manté fins al final. **PÀGINA 32**

Rupert Stadler

PRESIDENT D'AUDI

● Rupert Stadler, president d'Audi, va ser detingut ahir per la Policia alemanya, que va argumentar que existia un perill real que entorpi la investigació judicial per la manipulació d'emissions de gasos contaminants en vehicles dièsel. **PÀGINA 53**

El web de LA VANGUARDIA

MUNDIAL

Seguiu, minut a minut, el relat dels partits Colòmbia-Japó, Polònia-Senegal i Rússia-Egipte.

BIG VANG

Alerta per l'augment de l'ús de les medicines alternatives en nens i adolescents.

CULTURA

Les confessions més íntimes i sorprenents de Keith Richards.

VIATGES

Ruta per la costa amalfitana.

Torna el creador de 'Harry Quebert'

“El mòbil fa passar l'avorriment però pren imaginació”

Joël Dicker, escriptor, publica 'La desaparició de Stephanie Mailer'

FERNANDO GARCÍA
Madrid

Cinc anys després de la bomba que va aconseguir als 28 anys amb *La veritat sobre el cas Harry Quebert*, el suís Joël Dicker presenta la també adictiva novel·la *La desaparició de Stephanie Mailer* (La Campana en català / Alfaguara en castellà), un potent artefacte literari de 650 pàgines que, amb un homicidi com a nucli d'una acció que passa a cavall entre el 1994 i el 2014, manté el lector intrigat fins a l'última pàgina.

Els seus llibres donen fe d'una acusada preocupació pel procés de l'escriptura, i no en va sempre hi ha algun personatge que escriu, en aquest cas teatre. Ha avançat en aquesta recerca?

Bona pregunta. Aquesta preocupació va començar amb *La veritat sobre el cas Harry Quebert*, que era la segona novel·la que publicava, però la sisena que havia fet. Abans d'això ningú no sabia que escrivia. Perquè enviava els meus llibres, i els editors em deien: “Gràcies, però és molt dolent”. Vaig decidir que fins que no em publicuessin algun llibre no diria que escrivia. De sobte, quan em van publicar, i malgrat que ja feia sis anys que escrivia un munt d'hores al dia, els amics em van dir: “Però si ets escriptor!”. Després, amb l'èxit de *Quebert*, ja m'assenyalaven com l'escriptor: “Ah, ets tu el que va fer aquell llibre!”, em deixaven anar. Això em va portar a preguntar-me per què llavors era més escriptor

que abans, quan no publicava. Per mi no hi ha jerarquia. D'altra banda, com et converteixes en un escriptor? Si vols ser periodista, pintor, advocat o, fins i tot, futbolista, has de rebre una formació. Però, si vols ser escriptor, què estudies? És una de les poques professions que no tenen una formació específica. Ara

L'AVANTATGE DE LES LLETRES

“A tothom li encanta llegir, però hi ha qui no ho sap; la literatura és més forta que el cine”

UNA TÈCNICA AGOSARADA

“Escriu sense planificar la trama, sense prendre notes i sense saber el final”

UNA NOVEL·LA MONUMENTAL

El llibre té 650 pàgines que es devoren: “Al principi n'hi havia 1.200, però calia tallar”

començo a ser més conscient de la meva identitat com a escriptor. Fins fa poc no em sentia legítimat. Perquè aquesta legitimitat no ve de l'èxit, sinó que es dona amb relació a un mateix. És un procés que no menteix. Si la teva percepció no coincideix amb la dels lectors i els lec-

tors em diuen, per exemple, que un personatge és divertit quan jo volia que fos trist, és que he fallat.

A la novel·la de Quebert els personatges estaven al servei de la intriga; a la següent, El llibre dels Baltimore, va voler que fos al revés. En aquesta hi ha més equilibri. Ho va buscar així?

M'encanta que em digui això, perquè buscava aquest equilibri. Quan vaig acabar *Quebert*, vaig pensar que els personatges eren una mica fluixos, i em vaig proposar donar-los més força a *Baltimore*. Però llavors em van dir que la novel·la tenia menys intriga. I vaig voler que aquesta tingués més equilibri entre intriga i personatges amb presència. Torno a això de l'aprenentatge: per mi, l'única manera d'aprendre aquest ofici és intentar-ho realment. Tot i tenir èxit, em sento un escriptor jove. Encara tinc més novel·les rebutjades que publicades.

La novel·la té gairebé 30 personatges, però no et perds. Potser perquè no els perfila amb descripcions, sinó amb els seus actes i emocions. És una estratègia?

No. Ja m'agradaria tenir una estratègia. Que vostè no s'hagi perdut no em tranquil·litza: és el primer lector a Espanya que m'ho diu. Posar molts personatges intentant evitar que el lector es perdés era un gran repte. L'única manera d'intentar-ho era escrivint sense perdre'm jo. Vaig fer la novel·la sense pla ni notes. Però això no és una proesa, sinó la garantia que jo no em perdo en els personatges ni en la trama, cosa que no assegura que no es perdi el lec-

tor. Quant al fet de no descriure, no és estratègia; és que no m'agraden les descripcions. No les veig importants ni interessants. Si li parlo d'una dona bonica, vostè s'imaginarà una dona que per a vostè ho és, però, si l'hi mostro, potser es decebrà, perquè comparà la imatge que tenia amb la realitat, i no és segur que s'hi ajusti. Si a la novel·la li dic que una dona és rossa i alta, l'estic limitant, quan potser vostè se la vol imaginar morena i baixa.

És el plus de la literatura, per exemple respecte del cinema, no? Hi estic d'acord. El cinema és

menys fort que la literatura. Impeideix que t'imaginis el que vols; imposa la imatge i el ritme. En una novel·la tu ho decideixes tot: imatge i ritme a què llegeixes. És un avantatge enorme. Crec que a tothom li encanta llegir però que alguns encara no ho saben. Quan llegeixes una novel·la, el que hi passa és una cosa molt forta. L'acosta a la seva capacitat com a creador. Vivim en un món en què ens oblidem d'aquest potencial perquè ja no coneixem l'avorriment. Tinc amics amb fills de 6 i 8 anys que, quan viatgen amb cotxe, instal·len pantalles al darrere per-

Èdip a la platja

ANÀLISI

David Guzman

A Catalunya el mercat del llibre té inflexions estacionals i les estacions, fins fa no tant, eren claríssimes: la cita mastodòntica de Sant Jordi i la campanya de Nadal. Més tard vam importar la noció de *rentrée*, que ara ja concentra el gruix de novetats entre finals d'agost i principis de

setembre (amb l'al·licient de la Setmana del Llibre com a gran aparador). La indústria editorial tenia resolta la primavera, l'hivern i la tardor, però faltava l'estiu. Sense fórmules màgiques, l'última dècada ha vist títols publicats al mes de juny que han conquerit l'enejable estatus de “llibre de l'estiu”. Va passar el 2010 amb *Contra el vent del nord*, la història d'un enamorament epistolar –versió e-mail– amb la qual Daniel Glattauer va empaparar les platges. Va passar el 2013

amb Joël Dicker, un cas d'èxit reincident, i *La veritat sobre el cas Harry Quebert*. I va passar per descomptat el 2015 amb l'huracà Paula Hawkins i *La noia del tren*. Com convertir una novel·la en el fenomen literari de l'estiu és gairebé un misteri teològic, però és evident que comparteixen trets identitaris. L'editora Isabel Martí, que ha publicat Dicker, Glattauer i Hawkins a La Campana, sap que “hi ha un públic que en aquesta època busca entreteniment i llibres fàcils de llegir, per-

què durant el curs no té temps”. Però també avisa que han de ser prou bons per tenir recorregut: “Sortir al juny és útil sobretot perquè el setembre és el gran mes del boca-orella, tothom s'explica què ha llegit a les vacances”. Que el best-seller de l'estiu arribi viu al Nadal (i més enllà), heus aquí la veritable quadratura del cercle. Els grans cims editorials de l'any com un continuïum que s'encaivalca.

Però l'estiu és també l'estació de les famoses lectures pendents,

el mes dels bons propòsits literaris: el Dickens que sempre hem volgut llegir, la Virginia Woolf que no vam acabar, el *Tristram Shandy* que al metro ens fa nosa. L'estiu és l'única època que opera el miracle de fer conivire Homer i Dan Brown sota el mateix parasol. Els èxits de temporada, fungibles o duradors, ja han trobat el seu *target*. Potser ara val la pena que les editorials potenciïn els altres best-sellers: si al juny es publiquen edicions divulgatives de clàssics –lato sensu–, potser les vacances poden ser una suma d'evasió i de profit, de thrillers estupefaents i de tragèdies oraculares. De pilota, flotador, page-turner i Sòfocles.

#tuitsdecultura

Ningú no podrà dir que l'òpera no té públic potencial. Ahir, prop de 100.000 persones es van aplegar en 300 localitzacions per veure #ManonLescaut de Puccini. De Catalunya a Portugal. Fita aconseguida! @Liceu_cat i @tv3cat. Un plaer compartir programa amb @tonipunti.

@Carolarosich
Carolina Rosich Periodista cultural

¿En serio, Madrid? Por favor, prender fuego. Gracias.

@JRhodesPianist
James Rhodes Músic

Gracias a todos mis compañeros (artistas, técnicos y a todo el equipo) por acompañarme en esta locura Os quiero @SonarFestival!!!

@rosaliavt
Rosalía Cantant

EMILIA GUTIÉRREZ

Pensar més

El fàcil accés a internet i les xarxes ens prenen temps per observar i fer volar la ment; consumim més i estem més actius, però al preu de crear menys, afirma Joël Dicker en la seva entrevista amb *La Vanguardia*

Josep Maria Ruiz Simon**El lèxic i la ironia**

A *Contingència, ironia y solidaridad*, un llibre que es va publicar a finals dels anys vuitanta, Richard Rorty va posar en circulació el concepte de lèxic últim (“*final vocabulary*”, en anglès). Amb aquest concepte, el filòsof nord-americà volia descriure el conjunt de paraules que les persones utilitzen per justificar les seves accions o les seves creences, quan lloen els seus amics o mostren menyspreu pels seus enemics o quan expliquen els projectes o narren retrospectivament la història de les seves vides o de les seves societats. Segons ell, les paraules que constitueixen aquest lèxic són “últimes” perquè davant de la manifestació d’algun dubte sobre la seva importància, el seu usuari no disposa d’altres recursos que els arguments circulars, el silenci o l’ús de la força. Rorty distingeix, dins d’aquest lèxic, dues porcions de termes. La més petita es compon de paraules subtils i flexibles com “veritable”, “bo”, “digne” o “correcte”. La més gran, de termes més rígids, com “Crist”, “Anglaterra”, “la revolució”, “pautes professionals”, “progressista”, “decència” o “creatiu”. Evidentment, “Anglaterra” es pot substituir per “Catalunya” o “Espanya” i es podrien contemplar termes com “la sobirania”, “demòcrata” o “emprenedor” quan aquestes paraules formen una part rellevant del lèxic que poden arribar a fer seu els membres d’una determinada tribu.

Richard Rorty ha ajudat a divulgar el concepte de lèxic últim

Rorty parteix del principi que tothom habita mentalment en un lèxic últim d’aquesta mena, però que no totes les persones s’hi troben igual de còmodes. N’hi ha que s’hi troben molt confortables i que pensen que les afirmacions que s’hi formulen fins i tot serveixen per jutjar serverament, d’acord amb el “sentit comú”, les creences, les accions i les vides alienes, tant les d’aquells que usen altres lèxics últims com les d’aquells que, encara que usin les mateixes paraules, no en comparteixen la definició, amb una tossudesesa que, des del sentit comú, només pot ser producte de la mala fe. Altres persones, en canvi, aquelles a qui el pensador estatunidenc denomina “ironistes”, tenen dubtes sobre el vocabulari últim que utilitzen per expressar les seves opinions i desigs perquè són conscients de la seva contingència, de la multiplicitat de sentits que poden anar adquirint les paraules i de l’absència d’un criteri definitiu per elegir entre vocabularis últims alternatius. En molts casos, els seus dubtes van acompanyats de la inclinació per la lectura, que permet conèixer persones (com Alcibíades o Julien Sorel), famílies (com els Karamazov) o comunitats (com els Nuer) que no comparteixen el lèxic que cadascú pot compartir amb els veïns o relacionar-se amb pensadors que havien usat algunes paraules d’aquest vocabulari amb significacions diferents perquè van néixer massa aviat per poder ser tan llestos com nosaltres. Però llegir no és necessàriament una escola de la ironia de què parla Rorty, particularment des que, d’acord amb les preferències de l’autodenominat “pensament crític”, es tendeix a llegir els textos d’altres temps buscant la confirmació dels prejudicis que dominen el nostre.

què les criatures vegin una pel·lícula i es distreguin. Així no s’avorreixen, però tampoc no miren per la finestra ni deixen volar la imaginació. L’avorriment és el principi de la creació. I amb els mòbils i les tauletes ens passa el mateix als grans. Si esperem algú en una terrassa i ens avisa que arribarà tard, de seguida agafem el mòbil i ens posem a mirar el correu o a llegir el que sigui. Així perdem uns quants minuts impagables per observar el carrer, imaginar o reflexionar.

Com a mínim deus saber el final abans, oi?

Doncs no. Per a mi el plaer és descobrir què passarà. És important, perquè si sé el final tinc la impressió que no necessito escriure. Si llegeixo una novel·la, el que m’agrada és tenir ganes de descobrir què passa. Per mi, a l’hora d’escriure ha de ser el mateix. En un 90% escric el llibre com vostè el llegeix.

I el 10% restant?

Correspon a les anades i vingudes que faig a l’hora d’escriure, quan em trobo en un atzucac o si, com em va passar aquí, decideixo que un personatge que en principi era

un home hauria de ser una dona. Aquí he tret diversos personatges.

Vaja!

Sí, en vaig eliminar deu. I vaig tallar el llibre per la meitat; al principi tenia 1.200 pàgines. Tallar fa mal, però és necessari. A més a més, el defecte d’aquest llibre és que cal llegir-lo en poc temps. Si no, et perds.

Aquesta novel·la pot tenir continuació?

No ho crec. No.

I en què treballa ara?

No ho sé. Com que no tinc pla, no tinc ni idea de què passarà.●

CAP ROIG FESTIVAL

L’HAS DE VIURE!

PROMOTOR I ORGANITZADOR
CLIPPER'S LIVE

PATROCINADOR PRINCIPAL
Fundació Bancària la Caixa

CAP ROIG FESTIVAL

CALELLA DE PALAFRUGELL (GIRONA) 13.JUL.2018 | 22.AGO.2018

LUIS MIGUEL BRYAN FERRY MANOLO GARCÍA TEXAS STING & SHAGGY ANTONIO OROZCO LUZ CASAL DAMIEN RICE MANÁ JARABE DE PALO JUANES ROSARIO JOAN DAUSÀ MAG LARI JAMES BLUNT MORAT SERGIO DALMA ELS CATARRRES DÀMARIS GELABERT MACACO LOQUILLO ANTONIO JOSÉ JOAN BAEZ HOMBRES G TABURETE SUPERTRAMP'S ROGER HODGSON PABLO LÓPEZ ANDREA BOCELLI

entradesdevanguardia.com

L'espectacle comença aquí

Veuràs el que t'agrada!

Venda d'entrades · Descomptes · Invitacions · I molts més avantatges

15% dte.*
CLUB VANGUARDIA

*Consulta condicions a www.entradasdevanguardia.com

e v
entrades de VANGUARDIA